

Donderdag 2 april 33 na Chr. Afscheidsmaaltijd

Schriftlezing: Marcus 14:17-26

Vandaag is het donderdag, 2 april 33 na Christus. De laatste volle dag van Jezus' leven. En Hij weet het. Hij is er klaar voor. Morgen zal Hij worden berecht en gekruisigd. Morgen zal Hij sterven. Dan is het bevrijdingsdag. Voor het volk van de Joden is dit het hoogtepunt van het jaar. Op het Pesachfeest herdenken zij hoe God hen uit de slavernij van Egypte heeft bevrijd en hen naar het beloofde land heeft gebracht.

Het is niet vreemd als de leerlingen 's morgens aan rabbi Jezus vragen: 'Waar gaan we Pesach vieren?' Jezus kijkt Petrus en Johannes aan: 'Gaan jullie de stad in. Je zult een man tegenkomen die een zware kruik water draagt.' Dat is vreemd, want alleen vrouwen dragen waterkruiken op het hoofd. Deze man, waarschijnlijk een slaaf, valt daarom op en steekt boven de mensenmassa uit. 'Als hij water uit de Gihon-bron heeft geput zal hij zich omdraaien en terug naar zijn huis lopen en daar binnengaan. Volg hem en zeg tegen de eigenaar: "De Meester vraagt waar het vertrek is voor het Pesachmaal.'" Hij zal jullie op de eerste verdieping een ruime, ingerichte kamer laten zien. Maak die gereed voor de maaltijd.' ... Zo gezegd, zo gedaan.

Jezus blijft intussen met de tien andere leerlingen achter op de Olijfberg. Voor Petrus en Johannes wordt het een drukke dag. Ze moeten – met het geld uit Judas' geldbuidel - de ingrediënten aanschaffen voor het Pesachmaal: matses, zoete vruchten, bittere kruiden, wijn en een lammetje. Ze gaan meteen aan de slag.

Het is avond geworden. Met zijn twaalf leerlingen betreedt Jezus de zaal van het laatste avondmaal. Wat heeft Hij ernaar verlangd om met leerlingen deze maaltijd te vieren. Eigenlijk zijn ze een dag te vroeg: Morgen pas zal het Pesach zijn...

Als de twaalf een plek hebben gevonden trekt Jezus zijn bovenkleed uit. Hij doet een schort voor zoals slaven dat doen. Wat gebeurt hier? Jezus neemt een kom met water en begint de voeten van zijn leerlingen te wassen. Daarna droogt Hij hun voeten af met zijn schort. Ook de voeten van Judas.

De leerlingen kijken met grote ogen toe. 'Dit is slavenwerk!' "Later zullen jullie het begrijpen", zegt Jezus. 'Dit is een voorbeeld. Ik ben in jullie midden als Iemand die dient. De belangrijkste van jullie moet de minste worden. Zoals Ik jullie dien, zo moeten jullie elkaar dienen.'

Dan neemt de Meester – als de Joodse vader van het gezin - plaats aan het hoofd van de tafel. Opeens springen de tranen in zijn ogen: 'Een van jullie, die met Mij eet, zal Mij uitleveren.' De sfeer is meteen veranderd. Een paar leerlingen zeggen bedremmeld: 'Ik toch niet?' Maar Jezus wijst zijn leerlingen er nogmaals op wat er geschreven staat in de boeken van de profeten: 'De Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat. Maar wee de mens die Hem uitlevert!'

In een ander evangelie lezen we hoe Jezus vervolgens een stukje brood neemt, het in de kom met zoete vruchtenmoes doopt en het Judas aanreikt. 'Doe maar meteen wat je van plan bent.' De andere leerlingen begrijpen niet wat Jezus bedoelt. Ze denken dat Judas nog het een of ander moet inkopen. Judas neemt het stukje brood uit Jezus' hand aan en vertrekt. De donkere nacht in ...

Na deze vreemde onderbreking wordt de maaltijd voortgezet. In het midden van de kring ligt een wijnkruik, een schotel met bittere sla, een kom met zoete vruchtenmoes, een schotel met lamsboutjes en wat matses – ongezuurde platte koeken. Vol van emoties neemt Jezus een van die koeken, spreekt het zegengebied uit, breekt het in kleine stukken en deelt hiervan uit: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' En vervolgens schenkt Hij een beker vol met wijn. Na het uitspreken van het dankgebed deelt Hij ook deze uit: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt.'

Het is een afscheidsmaltijd vol symbolen. Jezus betreft ze op Zichzelf. Voortaan zullen brood en wijn tekenen zijn die verwijzen naar zijn offer aan het kruis. En iedere keer als wij het avondmaal of de eucharistie vieren, worden we herinnerd aan het nieuwe verbond met God dat door zijn bloed werd gesloten. Dit gedenken we totdat Jezus, als de Mensenzoon, op aarde terugkomt. Dan zullen we met Hem de maaltijd mogen vieren in het Koninkrijk van God. Eeuwig zingen wij dan met Hem ... de Lofzang!